

عنوان مقاله:

تاثیر یونیکونازول، کودهای زیستی و تنش شوری بر محتوای کلروفیل، پروتئین و عملکرد گندم

محل انتشار:

ششمین کنگره علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم کشاورزی و منابع طبیعی در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فاطمه آقائی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته علوم و تکنولوژی بذر، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

رئوف سیدشرفی - دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

سعید خماری - دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

حامد نیرمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته زراعت، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

بهمنظور بررسی تاثیر کودهای زیستی و تنش شوری بر محتوای کلروفیل، پروتئین و عملکرد گندم، آزمایشی در سال زراعی 1397 در گلخانه دانشگاه محقق اردبیلی به صورت فاکتوریل و بر پایه طرح بلوکهای کامل تصادفی در سه تکرار انجام شد. در این آزمایش فاکتورهای مورد بررسی شامل شوری خاک در چهار سطح (عدم اعمال شوری به عنوان شاهد و اعمال شوریهای 40، 80 و 120 میلی مولار در خاک)، با نمک کلرید سدیم و فاکتور دوم شامل کاربرد یونیکونازول و کودهای زیستی (قارچ میکوریز، یونیکونازول، باکتری سودوموناس، میکوریز با سودوموناس، میکوریز با یونیکونازول، کاربرد میکوریز با یونیکونازول و سودوموناس و شاهد (عدم کاربرد کودهای زیستی و یونیکونازول) بود. نتایج نشان داد کاربرد توام یونیکونازول، میکوریز و سودوموناس و عدم شوری خاک موجب افزایش محتوای کلروفیل a، کل و محتوای پروتئین برگ (به ترتیب 39/82، 51/65 و 72/36 درصد) نسبت به شرایط عدم کاربرد کودهای زیستی و شوری 120 میلی مولار خاک شد. همچنین کاربرد توام یونیکونازول، میکوریز و سودوموناس و عدم اعمال شوری موجب افزایش عملکرد تک بوته و تعداد دانه در سنبله (به ترتیب 86/35 و 108/84 درصد) نسبت به شرایط عدم کاربرد کودهای زیستی تحت شوری 120 میلیمولار خاک شد. بر اساس نتایج این بررسی به نظر میرسد که کاربرد کودهای زیستی میتواند به عنوان یک روش مناسب برای بهبود شرایط فتوسنتزی گیاه و افزایش عملکرد گندم تحت شرایط شوری شود.

کلمات کلیدی:

پروتئین، سودوموناس، میکوریز.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/911145>

